

sættelse efter dommen var sket. Et tilkendt pengekrav vil kunne tvangsfuldbyrdes af fogedretten efter retsplejelovens almindelige udlægsregler.

Til forslaget til § 4 a:

En retsstridig afskedigelse af en lønmodtager på grund af vedkommendes foreningstilhørsforhold er en alvorlig krænkelse af den personlige frihed. Der bør i sådanne sager tilkendes den afskedigede betydeligt større godtgørelse, end der er retspraksis for i dag.

Det foreslås således, at der gives domstolene mulighed for at fastsætte en godtgørelse på indtil 24 måneders løn. Det foreslås endvidere, at godtgørelse for afskedigelse i strid med loven ikke kan fastsættes til mindre end 1 måneders løn. Hvis ansættelsesforholdet har varet mindst 2 år, skal godtgørelsen af domstolen ikke kunne fastsættes til mindre end 3 måneders løn.

Dette gælder såvel i tilfælde, hvor den afskedigede ønsker at få godtgørelse i stedet for genansættelse, som i de særlige tilfælde, hvor domstolen tilkender en lønmodtager, der har været privat ansat, en godtgørelse, selvom vedkommende har nedlagt påstand om genansættelse.

Den tilkendte godtgørelse skal dække den ikke-økonomiske skade, pågældende har lidt. Der er derfor intet til hinder for, at der ved siden af godtgørelsen ydes erstatning efter de almindelige erstatningsretlige regler.

Til forslaget til § 4 b:

Efter gældende ret må der antages at bestå en adgang for arbejdsgiveren til at få sit tab i forbindelse med betaling af en godtgørelse efter denne lovs regler erstattet af de øvrige ansatte og foreninger, såfremt dansk rets almindelige erstatningsbetingelser herfor er opfyldt.

Efter forslaget til § 4 b lovfæstes en særlig erstatningsregel for de øvrige ansatte og foreninger i det tilfælde, hvor arbejdsgiveren skal betale en godtgørelse for en afskedigelse i strid med lovens bestemmelser.

Efter den foreslåede regel skal de ansatte ved deres handlinger have medvirket til afskedigelsen. Dette kan ske gennem deltagelse i arbejdsnedlæggelser, fremsættelse af trusler og lignende. Har arbejdsgive-

ren foretaget afskedigelsen uafhængigt af de ansattes handlinger, dvs., at de ansatte ikke har været med til at fremkalde afskedigelsen, er de ansatte ikke erstatningspligtige, idet de ikke kan siges at have medvirket til afskedigelsen.

Ved kravet om, at de ansatte skal have medvirket fortsættligt, følger, at de gennem deres handlinger skal have tilsigtet, at lønmodtageren blev afskediget i strid med lovens bestemmelser.

Efter forslaget skal de ansatte betale arbejdsgiveren hel eller delvis erstatning. Fuld erstatning skal betales, når afskedigelsen udelukkende skyldes de ansattes handlinger.

Endvidere foreslås, at foreninger, der ved deres handlinger har medvirket til afskedigelsen, under tilsvarende betingelser skal betale erstatning for godtgørelsen.

Endelig foreslås, at arbejdsgiveren ud over hel eller delvis erstatning for godtgørelsen også skal kunne kræve erstatning for rimelige udgifter, som er afholdt i forbindelse med fastsættelsen af godtgørelseskravet, dvs. sagsomkostninger til lønmodtageren og egne sagsomkostninger til advokatbistand m.v.

Ved stk. 2 foreslås, at retten skal fastsætte det beløb, hver enkelt erstatningsansvarlig skal betale af en erstatning efter stk. 1. Fordelingen af erstatningen skal ske under hensyn til karakteren og omfanget af den enkeltes medvirken. Der er således ikke tale om solidarisk hæftelse.

Det bemærkes endelig, at loven om erstatningsansvar (lovbekendtgørelse nr. 599 af 8. september 1986) ikke finder anvendelse ved erstatning efter denne lov.

Til forslaget til § 4 c:

Da der i sager om afskedigelse på grund af foreningsforhold må lægges vægt på, at ansættelsesforholdet så vidt muligt ikke afbrydes, eller at det hurtigt genoprettes, foreslås, at disse sager af domstolene fremmes med størst mulig hurtighed.

En tilsvarende bestemmelse findes i § 275 a i borgerlig straffelov.

Det foreslås endvidere, at retten under en sag om afskedigelse ved kendelse skal kunne bestemme, at afskedigelsen ikke har virkning, før sagen er afgjort ved dom. Det kan ved dommen i sagen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.